

Nr 513

Av herrar Lorentzon och Holmberg, *om ytterligare beredskapsarbeten i Västernorrland.*

Arbetsmarknadsstyrelsen säger bl.a. som motivering till sina äskanden för beredskapsarbeten: "För att finna från lönsamhetssynpunkt lämpliga objekt för beredskapsarbetena är det enligt styrelsens mening nödvändigt att i ökande grad förlägga beredskapsarbetena till södra och mellersta Sverige och att för sysselsättning vid desamma hänvisa arbetslösa från Norrland. Följden härav blir att antalet bortaliggande beredskapsarbetare successivt ökar."

Mot en dylik skrivning tycks kommunikationsministern inte ha något att invända.

Den tidigare kommenderingen av arbetslösa norrlänningar söderut — för att bygga vägar där — skall tydligen intensifieras. Detta kommer att ske på bekostnad av oundgängligen nödvändiga vägbyggen i landets norra delar.

Vissa industrialiserade områden i Norrland är fortfarande hopplöst efterblivna då det gäller kommunikationerna. Hit hör framför allt Västernorrlands län. Vägnetets standard i detta län tillhör de mest eftersatta i landet. Av hela vägnätet håller endast 43 procent godtagbar standard. Av länets 5 568 km vägar är endast fjärdedelen permanentbehandlade, 12 procent belagda med oljegrus, 13 procent asfalterade. En stor del av väganslagen till detta län har slukats av utbyggnaden av genomfartslederna E 4 och 75. Som bekant skall medelsanslagen till Västernorrlands län bekosta även två europavägar. Dessa vägar har varit av synnerligen låg standard, vissa avsnitt håller fortfarande en låg standard.

De vägar som i första hand — vid sidan av europavägarna — borde iståndsättas gäller de i de industrialiserade kustområdena samt i Adals- och Sollefteå-området. Betydligt förbättrade vägar i dessa områden är ett livsvillkor för att lokaliseringssträvandena skall kunna fullföljas. Känt är att kommunikationerna, inte minst goda vägar, har den största betydelse då det gäller industrilokaliseringen. Vägarna här har även den största betydelse då det gäller de tunga virkestransporterna och har fått en ännu större betydelse sedan virkesflottningen inte längre har samma omfattning som tidigare. De svåra förhållandena med kuperad terräng och lerjordar gör att vägbyggnadskostnaderna blir större än på många andra håll i landet. Hur det skall komma att gå med vägbyggandet i Västernorrlands län gäller inte endast hur omfattande medelstillelningen kommer att bli, det gäller ock-

så i vilken utsträckning och hur snabbt redan planerade beredskapsarbeten kan igångsättas.

I departementschefens yttrande till denna del av huvudtiteln anges visserligen att i de aktuella planerna skall kunna inrymmas "även projekt av sådan omfattning, art och lokalisering, att de arbetskraftsresurser som arbetsmarknadsmyndigheterna önskar sätta in på beredskapsarbeten inom vägväsendet utnyttjas på möjligast effektiva sätt". Men det finns, som vi påvisat, en tydlig benägenhet hos arbetsmarknadsmyndigheterna att använda arbetskraftsresurser i Norrland för vägarbeten i södra Sverige, trots det stora behovet av vägförbättringar och nya vägar i Norrland.

Med hänvisning till vad sålunda anförts föreslår undertecknade,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en snabb omprövning av nuvarande målsättning och medelsfördelning beträffande anordnande av beredskapsarbeten, så att vägbyggnadsbehoven i Väster-norrland tillgodoses bättre än vad som nu förutses i stats-verkspropositionen.

Stockholm i januari 1965

Gustav Lorentzon

Helmer Holmberg
